

XIX / 2 / 09.06.2023

Nr. 113 / 24316 / 2021 / .06.2023

32 / 83624 / 2021 / .06.2023

4 / 39301 / 2023 / .06.2023

Către: Domnul Nini SĂPUNARU
Secretar de stat
Secretariatul General al Guvernului
Departamentul pentru Relația cu Parlamentul

Spre știință: Doamnei Simona - Elena SPĂTARU
Președinte
Comisia pentru constituționalitate
Senatul României

Domnului Cristian - Augustin NICULESCU - ȚĂGÂRLAȘ
Președinte
Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări
Senatul României

Referitor la: Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative (L1/2023, Pl-x 245/2023)

Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative (L2/2023, Pl-x 246/2023)

Stimate Domnule Secretar de stat,

Având în vedere solicitarea Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și a Comisiei pentru constituționalitate ale Senatului transmisă prin adresa dumneavoastră nr. 6692/NS/07.06.2023, formulată în contextul procedurii de reexaminare a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative (L1/2023, Pl-x 245/2023) și a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative (L2/2023, Pl-x 246/2023) ca urmare a admiterii unor obiecții de

neconstituționalitate cu privire la dispoziții cuprinse în aceste legi, vă transmitem, anexat, propunerile de amendamente formulate de către Ministerul Justiției, pentru a fi analizate în cadrul dezbaterilor celor două comisii care vor avea lor în data de 12 iunie 2023.

Cu deosebită considerație,

George-Cătălin ȘERBAN

Secretar de stat
Ministerul Justiției

WWW.LUMEAJUSTITIEI

Propuneri de amendamente la
Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea
altor acte normative (L2/2023)

Nr. crt.	Forma trimisă la promulgare	Propunere amendament	Motivare
1.	<p>Art. I - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>17. După articolul 139 se introduce un nou articol, art. 139¹, cu următorul cuprins: „Art. 139¹ - Înregistrările obținute din activități specifice culegerii de informații (1) Înregistrările rezultate din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului pot</p>	<p>Art. I - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 139¹ se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 139¹ - Înregistrările obținute din activități specifice culegerii de informații (1) Înregistrările rezultate din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului pot fi folosite ca mijloace de probă în</p>	<p>Prin Decizia nr. 284/2023 Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. I pct.17 [cu referire la art. 139¹ alin. (2)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative sunt neconstituționale, având în vedere că doar Înalta Curte de Casație și Justiție poate verifica legalitatea înregistrărilor obținute din activități specifice culegerii de informații.</p> <p>În motivarea acestei soluții, Curtea constată că, reglementând procedura de verificare a legalității încheierii prin care s-au autorizat activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, a mandatului emis cu această ocazie, a mijlocului de probă (înregistrările rezultate din aceste activități) și a procedurii probatorii prin care acestea au fost obținute, legiuitorul a stabilit, în alin. (2) al art. 139¹ din Codul de procedură penală, introdus prin art. I pct. 17 din legea criticată, că organul competent în</p>

<p>fi folosite ca mijloace de probă în procesul penal dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) și au fost respectate prevederile legale care reglementează obținerea acestor înregistrări.</p> <p>(2) Legalitatea încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate se verifică în procedura de cameră preliminară de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia îi revine, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.</p>	<p>procesul penal dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) și au fost respectate prevederile legale care reglementează obținerea acestor înregistrări.</p> <p>(2) Legalitatea încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate se verifică, după caz:</p> <p>a) în procedura de cameră preliminară;</p> <p>b) în procedura plângerii împotriva soluției de clasare, în condițiile art. 341 alin. (7) din Codul de procedură penală;</p> <p>c) în procedura prevăzută la 139².</p> <p>(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), dacă s-au formulat cereri și excepții ori, după caz, judecătorul de cameră preliminară a ridicat din oficiu excepții cu privire la înregistrările rezultate din activitățile autorizate, acesta sesizează prin</p>	<p>acest sens este judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia îi revine, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, cu alte cuvinte judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată prin rechizitoriu, contrar considerentelor Deciziei nr. 55 din 4 februarie 2020 (paragrafele 51-60), anterior citate (a se vedea par. 89).</p> <p>Or, având în vedere cele statuate de instanța de control constituțional în considerentele Deciziei nr. 55 din 4 februarie 2020, în sensul că verificarea legalității administrării probelor trebuie realizată de către o instanță egală în grad cu cea care a emis mandatul de supraveghere tehnică, respectiv a autorizat activitatea specifică culegerii de informații, potrivit Legii nr. 51/1991, și faptul că, în acest din urmă domeniu, Înalta Curte de Casație și Justiție este instanță specializată, având competență specializată, strict determinată de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, aspect subliniat, de asemenea, de instanța de control constituțional, în aceeași decizie, Curtea a constatat prin Decizia nr. 284/2023 că legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația constituțională, în sensul punerii în acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, contrar dispozițiilor art. 147 din Legea fundamentală (a se vedea par. 91).</p> <p>În considerarea celor reținute de Curte în cuprinsul Deciziei nr. 284/2023, se propune reglementarea unui</p>
---	--	--

		<p>încheiere Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea verificării legalității acestor activități și transmite dosarul cauzei, împreună cu cererile și excepțiile formulate. Până la rămânerea definitivă a încheierii Înaltei Curți de Casație și Justiție, procedura de cameră preliminară ori, după caz, cea de soluționare a plângerii împotriva soluției de clasare se suspendă.</p> <p>(4) După înregistrarea sesizării, dosarul este repartizat aleatoriu unui judecător de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție. Acesta fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea părților și a persoanei vătămate și încunoștințarea procurorului.</p> <p>(5) Judecătorul care a autorizat activitățile specifice culegerii de informații prevăzute la alin. (1) nu poate participa la soluționarea sesizării privind legalitatea acestora.</p> <p>(6) Ținând seama de cererile și excepțiile formulate și luând concluziile procurorului, precum și ale</p>	<p>mecanism de verificare a legalității încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate care să revină în competența unui judecător de cameră preliminară din cadrul instanței supreme.</p> <p>Menționăm că un mecanism similar a fost adoptat, de altfel, de către Senat în data de 29.03.2023 (a se vedea pct. 17 al art. I din forma adoptată de Senat).</p>
--	--	---	--

	<p>părților și persoanei vătămate, dacă sunt prezente, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță prin încheiere asupra legalității activităților din care au rezultat înregistrările, în raport de dispozițiile legale pe baza cărora acestea au fost autorizate. Prevederile art. 345 alin. (1¹) și (1²) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(7) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (6), procurorul, părțile și persoana vătămată pot formula contestație în termen de 3 zile de la comunicare.</p> <p>(8) Contestația se soluționează de un complet format din doi judecători de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile alin. (4)-(6), precum și cele ale art. 347 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(9) După rămânerea definitivă, încheierea se comunică de îndată judecătorului de cameră preliminară care a dispus sesizarea.</p>	
--	---	--

		(10) Constatarea nelegalității autorizării sau a modului de punere în executare a activităților specifice culegerii de informații din care au rezultat înregistrări atrage aplicarea dispozițiilor art. 102 alin. (3).	
2.		<p>2. După articolul 139¹ se introduce un nou articol, art. 139², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 139². Plângerea împotriva unei activități specifice culegerii de informații</p> <p>(1) Orice persoană vizată de o activitate specifică culegerii de informații prevăzută la art. 139¹ alin. (1) și care nu a dobândit calitatea de parte în cursul procesului penal, precum și inculpatul față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea pot formula plângere cu privire la legalitatea încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate.</p>	<p>Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a reținut, de asemenea, că este nejustificată excluderea altor persoane, care nu au nicio calitate în dosarul penal sau au calitatea de suspect ori de inculpat, atunci când față de acesta s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea, de la posibilitatea accederii la o instanță de judecată care să verifice legalitatea acestor înregistrări, precum și a elementelor circumscrise acesteia- încheiere, mandat, punere în executare.</p> <p>În acest sens, instanța de contencios constituțional arată că în cazul activităților din care pot rezulta înregistrări, care sunt comunicate organelor de urmărire penală, întrucât din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală și care dobândesc calitatea de mijloace de probă în procesul penal, indiferent dacă s-a dispus ori nu s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei vizate de acestea, că, în cadrul procesului penal, posibilitatea contestării legalității înregistrărilor ce rezultă din</p>

		<p>(2) După încetarea activităților autorizate, procurorul informează în scris persoana prevăzută la alin. (1) cu privire la activitățile din care au rezultat înregistrările folosite ca mijloace de probă în procesul penal. Dispozițiile art. 145 alin. (2) și (3) și ale art. 145¹ alin. (2) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Termenul de formulare a plângerii este de 20 de zile, dispozițiile art. 145¹ alin. (3) aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(4) Plângerea se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție și se soluționează de un judecător de cameră preliminară. Dispozițiile art. 145¹ alin. (5) și ale art. 139¹ alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(5) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra legalității activităților din care au rezultat înregistrările, prin încheiere definitivă, în raport de dispozițiile legale pe baza cărora acestea au fost autorizate, prevederile art. 145¹ alin. (8) și (9) aplicându-se în mod corespunzător.”</p>	<p>activitățile specifice culegerii de informații și a elementelor ce țin de legalitatea mijlocului de probă este circumstanțiată de legiuitor doar în ceea ce îl privește pe inculpat, după trimiterea în judecată, în cadrul camerei preliminare.</p> <p>În condițiile atribuirii calității de mijloc de probă înregistrărilor ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, fără a distinge după cum acestea au valoare probatorie în faza de urmărire penală ori în fazele ulterioare ale procesului penal, Curtea constată că este nejustificată excluderea celorlalte persoane, care nu au nicio calitate în dosarul penal sau au calitatea de suspect ori de inculpat, atunci când față de acesta s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea, de la posibilitatea accederii la o instanță de judecată care să verifice legalitatea acestor înregistrări, precum și a elementelor circumscrise acesteia- încheiere, mandat, punere în executare (a se vedea par. 99).</p> <p>În aceste condiții, se propune instituirea unei proceduri separate în cuprinsul unui articol distinct, art. 139², care să reglementeze soluționarea plângerii împotriva unei activități specifice culegerii de informații care presupune restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, plângere formulată fie de către o persoană care nu a dobândit calitatea de parte în cursul</p>
--	--	---	--

			procesului penal, fie de către inculpatul față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea.
3.	După articolul 145 se introduce un nou articol, art. 145 ¹ , cu următorul cuprins: (...) (7) Judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea măsurii de supraveghere tehnică, precum și a modului de punere în executare a acesteia în raport de dispozițiile art. 139 - 144, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă. (...)	3. La articolul 145 ¹ , alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins: „(7) Judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea măsurii de supraveghere tehnică, precum și a modului de punere în executare a acesteia în raport de dispozițiile art. 139, 140-144, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă.”	Este necesară îndreptarea erorii materiale produse în privința normei de trimitere.
4.	După articolul 539 se introduce un nou articol, art. 539 ¹ , cu următorul cuprins: „Art. 539 ¹ . Dreptul la repararea pagubei în cazul măsurilor de supraveghere tehnică dispuse nelegal (1) Persoana față de care s-a dispus, confirmat, prelungit ori, după caz, s-a pus în executare în mod nelegal o măsură de supraveghere tehnică are dreptul la despăgubiri pentru	4. Articolul 539 ¹ se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 539 ¹ . Dreptul la repararea pagubei în cazul măsurilor de supraveghere tehnică ori al activităților specifice culegerii de informații dispuse în mod nelegal (1) Persoana față de care s-a dispus, confirmat, prelungit ori s-a pus în executare în mod nelegal o măsură de supraveghere tehnică are dreptul la	Se impune modificarea art. 539 ¹ în vederea acordării unui remediu compensatoriu celor care au fost supuși unor activităților specifice culegerii de informații dispuse în mod nelegal.

<p>prejudiciul produs prin această măsură.</p> <p>(2) Caracterul nelegal al măsurii de supraveghere tehnică se stabilește prin încheierea prevăzută la art. 145¹ alin. (8) lit. b) sau, după caz, prin încheierea definitivă a judecătorului de cameră preliminară pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 sau al art. 345 alin. (2).”</p>	<p>despăgubiri pentru prejudiciul produs prin această măsură. De acest drept beneficiază, în aceleași condiții, și persoana față de care s-a autorizat ori pus în executare o activitate specifică culegerii de informații care presupune restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.</p> <p>(2) Caracterul nelegal al măsurii de supraveghere tehnică se stabilește prin încheierea prevăzută la art. 145¹ alin. (8) lit. b) sau, după caz, prin încheierea definitivă a judecătorului de cameră preliminară pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2, al art. 345 alin. (2).</p> <p>(3) Caracterul nelegal al activității specifice culegerii de informații se stabilește prin încheierea definitivă pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura prevăzută la art. 139¹ sau, după caz, la art. 139².”</p>	
---	---	--

5.	<p>63. La articolul 595 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins: „Intervenirea unei legi penale noi sau a unei decizii a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție”</p>	<p>5. La articolul 595 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins: „Intervenirea unei legi penale noi sau a unei decizii a Curții Constituționale”</p>	<p>Prin Decizia nr. 284/2023 Curtea Constituțională a stabilit că legiuitorul nu poate asimila în niciun caz decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii cu o lege și, astfel, să îi atașeze efectele pe care le presupune o lege de dezincriminare.</p> <p>Instanța de contencios constituțional a reținut că o astfel de decizie, chiar dacă este obligatorie pentru instanțele judecătorești, nu poate fi convertită într-o normă juridică întrucât instanța supremă, exercitându-și atribuțiile, nu abrogă o normă juridică, ci o interpretează, o trece prin filtrul situațiilor de fapt și de drept cu care se confruntă instanțele judecătorești, determinându-i înțelesul, limitele, cadrul și modalitatea de aplicare. Prin urmare, Curtea constată că o astfel de decizie nu poate avea valoare normativă, ci i se atașează, în mod exclusiv, autoritatea de lucru judecat, nu preia din forța și autoritatea normativă ale actelor de reglementare primară și nu se identifică sau asimilează cu acestea.</p> <p>În aceste condiții, se propune modificarea denumirii marginale a art. 595, în sensul eliminării sintagmei „ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție”.</p>
6.	<p>64. La articolul 595, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: „(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și:</p>	<p>6. La articolul 595, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul</p>	<p>Prin Decizia nr. 284/2023 Curtea Constituțională a stabilit că legiuitorul nu poate asimila în niciun caz decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în</p>

<p>a) în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate, dacă, în urma acestei decizii a Curții Constituționale, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii ori dacă respectiva decizie determină reducerea limitei maxime a pedepsei sau a măsurii prevăzute de lege, iar pedeapsa sau măsura care se execută ori urmează a se executa depășește acest maxim;</p> <p>b) atunci când, în urma unei decizii de admitere pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”</p>	<p>admiterii unei excepții de neconstituționalitate, dacă, în urma acestei decizii a Curții Constituționale, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii ori dacă respectiva decizie determină reducerea limitei maxime a pedepsei sau a măsurii prevăzute de lege, iar pedeapsa sau măsura care se execută ori urmează a se executa depășește acest maxim.”</p>	<p>interesul legii cu o lege și, astfel, să îi atașeze efectele pe care le presupune o lege de dezincriminare.</p> <p>Având în vedere acestea, se propune eliminarea, din cuprinsul alin. (1¹), a lit. b) ce avea următorul cuprins: „b) atunci când, în urma unei decizii de admitere pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”</p>
---	---	--